W O Ł Y Ń S K I E

WIADOMOŚCI TECHNICZNE

Organ Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników.

Przedpłata:	Adres Redakcji i Administracji	Ceny ogłoszeń:
kwartalnie . . . 4 zł. 50 gr.	**Łuck, 3-go Maja 1.**	ogłosz. jednoraz. str. 1/1 80 zł.
zeszyt pojedyńczy. 1 zł. 50 gr.	Redaktor przyjmuje:	„ „ „ 1/2 40 zł.
Konto P. K. O. № 80613.	środy i piątki w lokalu Redakcji od 18—19 w.	„ „ „ 1/4 22 zł.
	i w czwartki od 12—13.	„ „ „ 1/8 12 zł.
		„ „ „ 1/16 6 zł.

№ 4 **Łuck. dnia 15 kwietnia 1928 r.** **Rok IV**

T R E Ś Ć:

Kwestja fachowych sił inżynierskich na Polskich Drogach Wodnych Wschodnich.

Inż. B. Bosiacki.

Geograficzne położenie Polski pomiędzy uprzemysłowionym Zachodem a bogatym we wszelkiego rodzaju surowce Wschodem nastręcza jej zyskowne pośrednictwo handlowe między wymienionymi kontrahentami. Pośród rozmaitych gałęzi tego pośrednictwa poczytne miejsce zajmuje tranzyt, na który polskie sfery handlowe pokładają wielkie nadzieje.

Oczywiście, dla wyciągnięcia z tranzytu możliwie większych korzyści, własny koszt jego dla pośrednika winien być możliwie niski. Koleje nie posiadają tych warunków, zwłaszcza w stosunku do masowych towarów i pod tym względem nie mogą konkurować z dobrze urządzoną drogą wodną śródlądową.

Natura hojnie wyposażyła kraj nasz w śródziemne drogi wodne, nadając im nawet bieg przeważnie w kierunku tranzytu masowych towarów ze wschodu na zachód. Lecz, niestety, te drogi wodne niemal wszystkie znajdują się dotychczas w stanie pierwotnym, w jakim je stworzyła natura, a w wielu wypadkach jeszcze gorszym z powodu pozostałych w nurcie wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń wojennych. Do czasu doprowadzenia naturalnych swych dróg wodnych do należytego stanu, Państwo Polskie zmuszone jest posługiwać się w tranzycie masowych surowców przeważnie kolejami, czyniąc to nie tylko bez żadnego zysku dla siebie, lecz jeszcze ze znaczną dopłatą ze strony Skarbu, aby tylko utrzymać w swoim ręku operacje tranzytowe.

Mamy więc przed sobą ogromnie poważne i naglące zadanie uporządkowania i doprowadzenia do stanu nowoczesnych wymagań żeglugi naszych dróg wodnych śródlądowych, których początkowe wschodnie ogniwa znajdują się w dorzeczach Niemna i Prypeci, czyli w granicach obecnej Wileńskiej Dyrekcji Dróg Wodnych.

Aby sprostać temu zadaniu, Dyrekcja winna posiadać należyty ustrój administracyjno-techniczny, który powinien przedewszystkiem posiadać w sobie żywotne warunki do egzystencji i łatwego przystosowania się do wymagań życia, innemi słowy, winien posiadać personel inżynierski, ten mózg wszelkiej organizacji technicznej, zdolny do stopniowego odnawiania się i rozrastania w miarę rozwoju zakresu swych zadań. Zachodzi przeto pytanie, jak sprawa personelu inżynierskiego przedstawia się w Wileńskiej Dyrekcji Dróg Wodnych i jakie ma widoki na przyszłość.

Za czasów przedwojennych w zaborze rosyjskim sprawa dróg wodnych znajdowała się pod względem administracyjno-technicznym w rękach odpowiednich specjalistów — inżynierów komunikacji. Polska tego rodzaju specjalistów nie posiada, a najbardziej zbliżonym do nich typem są inżynierowie hydrotechnicy, absolwenci Wydziałów inżynierji wodnej Politechnik Lwowskiej i Warszawskiej. Przyszła administracja dróg wodnych niezawodnie przejdzie do tej kategorji specjalistów, przeto dopływ ich na drogi wodne całkowicie zadecyduje sprawę dróg wodnych wschodnich w Polsce, albo podnosząc ją do należytego poziomu, albo grzebiąc na długie lata.

Obecny stan obsady inżynierskich stanowisk w Dyrekcji Wileńskiej Dróg Wodnych przedstawia się następująco. Zezwolony na rok 1927 etat Dyrekcji przewidywał stanowisk inżynierskich, opłacanych w/g VIII, VII, VI i V kat. płac — 17, z tych winno być inżynierów hydrotechników w centrali 8, w Zarządach 9 — razem 17, i mechaników w centrali 1 i w Zarządach 1 — razem 2. Na tę ilość stanowisk w Dyrekcji jest: inżynierów komunikacji 6, hydrotechników 4, mechaników 3 i innych specjalności — chemików i wojskowych—2, czyli ilość potrzebnych mechaników pokryta ze zbytkiem 50%, natomiast na 17 stanowisk inżynierów hydrotechników posiada Dyrekcja dziesięciu, co stanowi 59% zapotrzebowania, a 3-ch inżynierów zajmuje stanowiska niewłaściwe ich fachowi.

Zatwierdzony przez Ustawę Skarbową etat na rok 1927 okazał się niedostateczny: uwzględniając najskromniejsze potrzeby Dyrekcji, objęte projektem preliminarza na rok 1928. który przewiduje 22 stanowiska dla inżynierów hydrotechnikow i 3 dla mechaników, otrzymamy w % stosunku stan rzeczywisty specjalistów 45%, czyli brak 55% normalnie zakreślonej na najbliższą przyszłość potrzeby inżynierów specjalistów.

Instytucja fachowa, w której nieobsadzonych jest 55% niezbędnych stanowisk fachowych, kierować należycie powierzoną sobie sprawą nie może, trudno bowiem, żeby pracownik w przeciągu dłuższego czasu mógł wykonywać pracę i nieść odpowiedzialność o 120% większą od normalnego obciążenia. Ale, co gorsze, nie przewiduje się w najbliższej przyszłości poprawy sytuacji, gdyż dopływ nowych sił inżynierskich jest wprost znikomy.

Dopływ ten wyraża się w % zapotrzebowania na 1928 r., jak wykazuje poniższa tabelka.

Specjalność / Rok	Dopływ w % od zapotrzebowania na r. 1928									Uwagi
	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	Razem	
Inż. komunikacji . . .	4,5	—	—	—	23	—	—	—	27,5	
Hydrotechnicy	—	4.5	—	—	4,5	—	9	—	18	
Różni	—	—	—	—	—	—	—	9	9	
Razem . .	4,5	4,5	—	—	27,5	—	9	9	54,5	
Mechaników	—	—	67	—	—	—	—	33	100	Od zapotrzebowania tej specjaln

Jeszcze gorzej przedstawia się zestawienie› ułożone w/g wieku przybywających sił inżynierskich, a mianowicie w Dyrekcji na 15 inżynierów jest w wieku do 30 lat — 1, czyli 6,7%; od 30 do 40 lat — 2, czyli 13,3%; od 40 do 60 lat -- 9, czyli 60%, i powyżej 60 lat—3, czyli 20%.

Dopływ inżynierów w poszczególnych latach w/g wieku ilustruje poniższa tabelka, ułożona w stosunku zapotrzebowania na rok 1928.

W wieku / Rok	W proc. od ogólnej ilości inżynierów / W proc. od ilości hydrotechników									Uwagi
	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926	1927	Razem	
Do 30 lat	—	—	—	—	—	—	4/4,5	—	4/4,5	
od 30 do 40 lat . .	—	—	—	—	4/4,5	—	—	4/	8/4,5	
od 40 do 60 lat . .	4/4,5	—	8/4,5	—	12/13,5	—	4/4,5	8/	36/27	
powyżej 50 lat . .	—	—	4/	—	8/9	—	—	—	12/9	
	4/4,5	—	12/4,5	—	24/27	—	8/9	12/	50/45	

Stąd wynika, że od roku 1924 ustał dopływ inzynierów komunikacji, a od roku 1926 inżynierów hydrotechników, że za cały czas istnienia Dyrekcja przyjęła tylko jednego inżyniera w wieku do 30 lat (4,5% zapotrzebowania specjalistów), że od roku 1924 nie przybył ani jeden inżynier w wieku od 30 do 40 lat o specjalności potrzebnej. Nawet w wiekn od 40 do 60 lat, t. j. po przekroczeniu wieku prekluzyjnego, przewidzianego art. 8 Ustawy o służbie cywilnej, od r. 1926 nie przybył ani jeden specjalista. Taki stan rzeczy budzi poważne obawy, iż inżynierski personel Dyrekcji nie tylko nie będzie odnawiał się, kształcił i zwiększał, lecz odwrotnie—będzie malał.

Przyczyną takiego stanu rzeczy jest wyłącznie niezmiernie niska opłata pracy inżynierskiej w Dyrekcji. Tak inżynier absolwent, wstępując do służby rządowej, dostaje zaledwie X-tą kategorję szczebel *a*, co dla kawalera w takiem mieście jak Wilno wynosi 192 zł., a w/g kursu 4,70 zł. za 1 rubla złotego—41 rbz., po odbyciu rocznej praktyki dostaje pobory w/g kategorji VIII szczebla *a*, które dla kawalera w Wilnie wynoszą 263 zł.—56 rbz., inżynier ze średnią rodziną w stopniu VII-a 402 zł. — 86 rbz., w VI-a 497 zł., — 106 rbz. i V-a 636 zł.—135 rbz.

Porównanie tych poborów z poborami przedwojennemi, z przyjęciem pod uwagę wskaźnika drożyźnianego utrzymania za m. luty w wysokości 20% w porównaniu z m. styczniem 1914 r., ilustruje poniższa tabelka.

L. p.	Kategorja płacy, szczebel	Pobory w Wilnie	Pobory w rub. zł. w/g kursu 4,7 zł./rb.	Pobory z r. 1914 w rb. zł.	Pobory z 1914 r. zwiększone o 20 proc. drożyźniane	Pobory z r. 1914 zwiększone o 20 proc. w zł.	Procentowy stosunek rubr. 3 do 7.	Nadwyżka rubr. 7 nad 3 w proc. stos. do 3-ej	UWAGI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	X a	192	41	90	108	508	38	165	Ponadetatowe pobory (rubr. 5) inżyn. w Zab. ros. od X do VI klasy otrzymywał jeszcze dodatkowe wynagr. w wys. do 100 proc. tytułem kancelaryjn., rozjazdowych, funkcyjnych i t. p.
2	VIII a	263	56	100	120	564	47	114	
3	VII a	402	86	150	180	846	48	110	
4	VI a	497	106	210	252	1184	42	139	
5	V a	636	135	600	720	3384	19	432	Zast. Naczeln. Okręgu przed wojną.
6	IV	„	„	867	1000	4700	—	—	Naczeln. Okręgu Wodnej komunikacji.

Z powyższej tablicy rubr. 4 widać, że początkujący inżynier pobiera obecnie tyle, ile pobierał przed wojną przeciętny kancelista, mniej, niż dobry cieśla, a doświadczony inżynier ze średnią rodziną pobiera mniej, niż przed wojną pobierał młodzieniec, który dopiero co opuścił ławę szkolną. Nic więc dziwnego, że nowe siły techniczne, zwłaszcza specjalistów, nie przybywają, że doświadczeni inżynierowie w sile wieku porzucają swe stanowiska. Ci zaś, którzy pozostają w służ-

bie państwowej, o ile im siły pozwalają i bieda nie zmusza do szukania zarobku dodatkowego, zmuszeni są bezpłatnie odrabiać to, co zalega z powodu braku specjalistów. Ci zaś, którzy są zmuszeni do zarobkowania dodatkowego, nie znajdując i tam dostatecznego zarobku, trwonią swoje siły ze stratą zdrowia i faktyczną ujmą dla Skarbu. Inżynier bowiem specjalista na fachowem stanowisku poza obowiązkiem z urzędu musi śledzić za nauką i za postępem techniki, żeby z pożytkiem cały swój zasób sił i umiejętności oddać sprawie mu powierzonej.

Poprawa stosunków, t. j. zapewnienie dopływu fachowych sił młodych, oraz zatrzymanie na dotychczasowych stanowiskach zdolniejszych jednostek może nastąpić tylko z podniesieniem uposażenia inżynierom od X do VI kategorji płac włącznie, conajmniej do wysokości etatu wynagrodzenia przedwojennego czyli chociażby o 100%. W przeciwnym bowiem razie Dyrekcja Dróg Wodnych w niedługiej przyszłości będzie świeciła pustkami na stanowiskach inżynierskich, a, co za tem idzie, sprawa dróg wodnych na wschodnich terenach Polski zostanie skazana na długoletnią wegetację.

KRONIKA.

Przetarg na budowę elektrowni w Krzemieńcu.

W dniu 15 lutego odbył się w Magistracie m. Krzemieńca zapowiedziany przetarg na urządzenie projektowanej elektrowni miejskiej. Jako dotyczący jednej z poważniejszych inwestycji elektryfikacyjnych na Wołyniu, przetarg ten wzbudził zrozumiałe zainteresowanie wśród firm nietylko krajowych lecz i zagranicznych, czego służą dowodem licznie złożone oferty najpoważniejszych firm. Wśród ofert zauważa się, tak co do przedmiotu jak i formy, nadmiar alternatyw zarówno dla silników jak i dla agregatów elektrycznych, co oczywiście utrudnia prace komisji przetargowej nad właściwem porównaniem ofert zarówno jak do cen, jak i stawianych gwarancji. Zwłaszcza firmy elektrotechniczne przejawiły znaczną inicjatywę, oferując dla części ściśle mechanicznej, silniki poszczególnych fabryk, co do szczegółów i zasad konstrucji wzajemnie różniące się.

Nie można również pominąć milczeniem ciekawego objawu, że prócz silników spalinowych nowoczesnych konstrukcji, jako źródło napędu wskazywane i reklamowo popierane były lokomobile parowe, rzekomo w obronie torfowisk krzemienieckich względnie węgla brunatnego, co do których dotychczas nie posiada się najmniejszych danych, które pozwalałyby określić choć w przybliżeniu właściwą wartość termiczną i koszta eksploatacyjne tego paliwa. Uznanie lokomobili, jako silnika napędowego przez „dodatkową“ uchwałę magistratu, spowodowało rozszerzenie kategorji silników w tym sensie, iż niektóre zapobiegliwe firmy udzieliły miejsca w swych ofertach motorom na gaz ssany.

W każdym razie wyniki przetargu pod względem obfitości materjału porównawczego są ciekawe, co w krótkości dla orjentacji przytaczamy.

Ogółem złożonych było 10 ofert, a mianowicie:

1) „Brown—Boveri“ z „Ursusem“ i „Stocznią“.
2) Polskie Zakł. Elektr. „Siemens“ z „Deutzem“, Stocznią“ i „Wolfem“.
3) „Elin“ samoistnie tylko na generatory trójfazowego.
4) „Ganz“ jako koncern maszynowy z silnikami firmy „Loebersdorf.“
5) „A. E. G.“ z „Deutzem“, „Stocznią“ i „Wolfem“.
6) „Stocznia“ na silniki własne z ofertowemi cenami A.E.G. na agregaty i część elektryczną, ponadto alternatywą dla motorów na gaz ssany.
7) Kaz. Patek z cenami „Stoczni“ dla silników.
8) „Atlas-Diesel“ z „Asea“ dla generatorów prądu trójfazowego.
9) „Powszechne T-wo Elektryczne“ z „Ursusem“, „Wolfem“ i „Asea“.
10) „Sabems“ w ostatniej chwili samoistnie na silniki z kompresorami 3-stopniowemi.

Z powodu niedokładności strony formalnej i wymaganego wadjum oferty „Elin“ i „Sabems“ rozpatrywane były poza konkursem. Większośc ofert przewidywała silniki Diesla bezkompresorowe względnie ze sprężarkami 2-stopniowemi.

Zestawienie porównawcze ofertowych cen przedstawia się następująco:

a) dla silników mechanicznych.

„Ursus“: silnik 3 cylindr., 165 KM, 250 obr., stop. nier. biegu 1:240, waga 27400 kg, cena 75800 zł. loco fabr. Warszawa; też 2 cyl., 75 KM, 250 obr., 1:200, 16500 kg, 48300 zł.

„Stocznia“: 2 cyl., 160 KM, 250 obr., 1:154, 23980 kg., loco Krzemieniec, 84730 zł. z montażem, też 80 KM, 250 obr., 1:180, 17800 kg, 42150 zł. z montażem.

„Deutz“: 3 cyl., 150 KM, 300 obr., 1:250, 10550 dol. bez cła loco fabr., też 2 cyl., 80 KM, 250 obr., 1:100, 15000 kg., 7760 dol. bez cła loco fabr.

„Atlas“: 4 cyl., 200 KM, 300 obr., 1:315, 13700 kg„ 72000 zł. bez cła loco fabr., też 2 cyl., 70/80 KM, 300 obr., 1:300, 6350 kg, 33000 zł.

„Loebersdorf“: 3 cyl. 150 KM, 300 obr., 1:250 11000 kg (bez koła zam.), 6900 dol. bez cła loco fabr., też 80 KM, 300 obr., 1:250, 5500 kg (bez koła), 4600 dol.

„Sabems“: 3 cyl., 160 KM, 300 obr., 1:250, waga około 20000 kg, 80745 zł., loco fabr. Warszawa, też 2 cyl., 80 KM, 375 obr., 1:250, 8300 kg, 52080 zł. (obydwa silniki ze sprężarkami 3-stopniowemi).

„Wolf“ lokomobile: 145/175 KM, 214 obr., 1:160, 26220 kg, loco fabryka bez cła 10025 dol. też 58/72 KM, 300 obr., 1:160, 5121 dol.

b) generatory elektryczne dla prądu trójfazowego.

„Brown-Boveri“:

130 kVa,	250 obr.	28590 zł.	loco fabr.
135 „	1000 „	11640 zł.	
60 „	„ „	8550 zł.	
35 „	100 „	7290 zł.	

Polskie Zakł. El. „Siemens“:

100 kVa,	300 obr. . .	12314 fr. szw.	bez cła loco fabr.
50 „	„ „ . .	9574 „ „	
115 „	250 „ . .	14959 „ „	
110 „	214 „ . .	19236 „ „	

„Ganz“:

145 kVa,	300 obr. .	14800 fr. szw.	bez cła loco fabr. Budapeszt
80 „	„ „ .	13400 „ „	

„A. E. G.“:

100 kVa,	300 obr. .	2650 dol.	bez cła loco fabr. Berlin
50 „	„ „ .	1950 dol.	

„Stocznia“:

100 kVa,	250 obr.	31400 zł. loco Krzem.	bez cła
I25 „	1000 „	10200 „ „ „	
64 „	1000 „	7700 „ „ fabr.	
40 „	100 „	5700 „ „ „	

„Asea“:

110 kVa,	250 obr.	1725 dol. loco Gdańsk	bez cła
32 „	900 „	530 „ „ „	
43 „	300 „	1100 „ „ „	
75 „	300 „	1310 „ „ „	
150 „	300 „	1680 „ „ „	

Decyzja co do wyboru oferty zapadnie po rozpatrzeniu przez komisję przetargową szczegółów ofert i zestawieniu ogólnej kalkulacji kosztów sumarycznych, obejmujących same urządzenia na elektrowni jakoteż kosztów sieci rozdzielczej wraz ze stacjami transformatorowemi. Do sprawy tej powrócimy po zasięgnięciu danych cyfrowych ogólnych zestawień. W chwili obecnej ograniczyć się można do ustalenia, że całość kosztów wynosić będzie około 300-350 tys. zł. nie wliczając w to kosztów samego budynku elektrowni miejskiej w Krzemieńcu.

Inwestycje budowlane na Wołyniu.

Zaciągane obecnie przez miasta i sejmiki pożyczki długoterminowe dają nadzieję, że budowa na szerszą skalę urządzeń użyteczności publicznej w naszych miastach i miasteczkach w roku obecnym zejdzie z martwego punktu. Otóż posiadamy wiadomości o projektach inwestycji następujących miast i sejmików.

1) *m. Łuck* — na mocy uchwały Rady Miejskiej z dn. 28.III. 1928 r., zaciąga pożyczkę inwestycyjną w wysokości 180.000 dolarów amer., pożyczka ta ma być przeznaczona na rozbudowę i należyte urządzenie istniejącej rzeźni miejskiej, na wybudowanie 2 łaźni miejskich oraz na wykup przedterminowy koncesji elektrowni. Powyższa pożyczka ma być zaciągnięta w Banku Gospodarstwa Krajowego w obligacjach komunalnych tegoż Banku. Termin spłaty pożyczki—30 lat.

Prócz wyżej wymienionej pożyczki na tem że posiedzeniu Rada miejska upoważniła Magistrat do zaciągnięcia imieniem gminy pożyczki złotowej w wysokości 1.800.000 złotych na cele budowy gmachu magistratu miasta (ratusza), 2 baraków dla bezdomnych, aresztu miejskiego, remizy dla straży ogniowej oraz 2 szkół powszechnych. (Ta druga pożyczka ma być w obligacjach 7% Banku Gosp. Krajowego, opiewających na złote w złocie, spłacalne w latach $29^1/_2$).

2) *m. Równe* — zaciąga pożyczkę 280.000 dol. am., i 500.000 zł. na budowę eksportowej rzeźni miejskiej. rozszerzenia elektrowni miejskiej, budowę wodociągów, budowę szkoły powszechnej, cegielni i urządzenie nowej targowicy.

3) *m. Kowel.* — zaciągnęło od B. Gosp. Krajowego pożyczkę 1.000.000 zł. (obligacje 7% na $29^1/_2$ lat) na wykup kencesjonowanej rzeźni na sumę 30.000 dol. am., oraz na budowę elektrowni miejskiej.

4) *m. Krzemienic* — zaciągnęło pożyczkę w Banku Gosp. Kr.—375.000 zł., na tychże warunkach co i Kowel, na budowę elektrowni miejskiej,

i 5) *m. Horochów* — 40.000 dol. am. na budowę elektrowni miejskie.

SEJMIKI:

1) *Sejmik pow. Łuckiego* — 100.000 dol. am. na budowę szpitalu powiatowego i dróg powiatowyh.

2) *Sejmik pow. Kowelskiego* -- 60.000 dol. am. na budowę gmachu Sejmiku powiatowego i na budowę dróg powiatowych.

3) *Sejmik pow. Dubieńskiego* — 100.000 dol. am. na budowę dróg, rzeźni i targowisk w miasteczkach powiatu Dubieńskiego.

4) *Sejmik pow. Włodzimierskiego* — 60.000 dol. am. na budowę szpitalu powiatowego i dróg powiatowych.

5) *Sejmik pow. Kostopolskiego* — 60.0000 dol. am. na budowę mostów w powiecie i meljorację gruntów.

6) *Sejmik pow. Horochowskiego* — 60.000 dol. am. na budowę dróg powiatowych.

Srpawa wodociągu w Łucku.

Dnia 11. IV. 1928 zwiedził miasto Łuck delegat Min. Rob. Pub. prof. Pomianowski, celem wydania opinji w sprawie budowy wodociągu w Łucku. Komisja w składzie prof. Pomianowskiego, Dyr. Rob. Publ. Inż. Księżopolskiego, inż. Librowicza, Burmistrza Czarkowskiego, inżyniera miejskiego F. Filipczuka zbadała warunki terenowe miasta oraz zebrała dane, dotyczące tej sprawy. Mamy nadzieję, że prace wstępne zostaną wkrótce ukończone i miasto doczeka się w najbliższym czasie zrealizowania tak ważnej inwestycji.

Budowa gimnazjum państwowego w Łucku.

Sprawa budowy gmachu Pa´stwowego Gimnazjum w Łucku dłuższy czas nie schodziła z porządku dziennego, hamowana brakiem odpowiednich kredytów.

Preliminaż budżetowy o nadzwyczajnych inwestycjach państwowych, ogłoszony w Dzienniku Ustaw 31. III. 1928. (Dz. Ust. Nr. 43. 1928 poz. 420) kładzie kres oczekiwaniom, przewidując asygnowanie 800.000 zł. na ten cel.

Trudno dziś powiedziec, w jakim czasie zacznie się budowa, gdyż pierwszy projekt Gimnazjum architekty Tołłoczki musi uledz przeróbce, celem zredukowania kosztów budowy, które według pierwotnego projektu wynosiłyby przeszło 1.500.000 zł.

Pomiary miasta Łucka.

W dniu 30.III. 1928 r. została zawarta umowa pomiędzy Magistratem m. Łucka a przysięgłym mierniczym J. Jerome na pomiary miasta Łucka, które winny być ukończone w ciągu 2 lat; koszta pomiarów wynosić będą około 80.000 złotych.

O naprawę chodników przy ul. 3-go Maja.

W czasie ubiegłej zimy, która nie szczędziła nam mrozów i ślizgawicy, niejednokrotnie skarżono się na stan chodników na ulicy 3-go Maja, co nawet spowodowało kilka wypadków zwichnięcia nogi i bolesnych potłuczeń. Sądzimy, że nadzór techniczny Magistratu wyda niezbędne polecenia komu należy, dla usunięcia takich anomalji na najruchliwszej ulicy miasta w pobliżu teatru i miejskiego kina.

Inwestycje miejskie w Horochowie.

Jak nas informują, Magistrat m. Horochowa czyni usilne starania celem zrealizowania w b. r. szeregu inwestycji, mających na celu podniesienie kulturalnego stanu miasta. Rozpoczęte w ub. r. pomiary są na ukończeniu i dadzą możność opracowania w b. r. planu regulacyjnego, który umożliwi racjonalną rozbudowę.

Najważniejszą z zamierzanych inwestycji jest budowa elektrowni miejskiej w połączeniu z łaźnią i pralnią. Podobne założenie, które umożliwia wykorzystanie gazów spalinowych z motorów popędowych do ogrzewania wody, jest bardzo celowe i ekonomiczne i stanie się dla miasta przedsiębiorstwem dochodowem, dając równocześnie możność taniego obsłużenia mieszkańców.

Dalszem zamierzeniem jest budowa rzeźni miejskiej oraz własnego budynku Magistratu, który mieści się obecnie w budynku prywatnym zupełnie nieodpowiednim i ciasnym. Ponieważ miasto pozbawione jest jakiejkolwiek sali publicznej dla zebrań, koncertów i przedstawień amatorskich, przewiduje Magistrat w projekcie większą salę posiedzeń, którąby mogła służyć równocześnie powyższym celom, zaspakajając kulturalne potrzeby mieszkańców. Najśmielszem z zamierzeń, bardzo żywotnem i celowem ze względu na gwałtowną zwyżkę cen cegły, jest budowa miejskiej cegielni „Kresowej“, która w tym zakątku, odciętym od świata, może stać się ważnym czynnikiem rozbudowy miasta i wzmożenia ogniotrwałej odbudowy zniszczonych działaniami wojny okolicznościowych wsi.

Mamy nadzieję, że dzięki ruchliwości i energji burmistrza miasta — Horochów podniesie się do rzędu miast, będących przykładem dla innych mocno zaniedbanych.

W sprawie otwarcia ruchu na odcinku kolejowym Kiwerce-Łuck-Stojanów.

Z inicjatywy Dyrekcji P. K. P. w Radomiu, reprezentowanej przez jej delegata Inż. Szczepańskiego, odbyła się 12-go kwietnia r. b. w lokalu Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku konferencja przy udziale czynników rządowych, społecznych i przedstawicieli miejscowych sfer ziemiańskich i kupiectwa w sprawie ustalenia rozkładu jazdy pociągów na mającej się otworzyć dla ruchu osobowego i towarowego od 15-go maja względnie 1-go czerwca r.b. linji Kiwerce—Łuck—Stojanów—Lwów. Należy podkreślić z uznaniem stanowisko, zajęte przez władze kolejowe w tej sprawie, tak ważnej dla miejscowych warunków gospodarczych, że przy ustalaniu przyszłego rozkładu jazdy odwołały się do szerszej opinji. Kursować będzie 3 pary pociągów, z których 2 pary osobowych pociągów z Kiwerec do Lwowa przez Łuck i jedna para mieszanych do Stojanowa. Połączenia będą ustalone wygodne, odpowiadające lokalnym potrzebom handlowym i przemysłowym.

Z życia Stowarzyszeń Technicznych.

PROTOKUŁ

Walnego Zgromadzenia Członków W. S. T., odbytego dnia 19 lutego 1928 r. w lokalu Klubu „Ognisko“ w Łucku.

Porządek dzienny:

1) Zagajenie i wybór Prezydjum.
2) Odczytanie protokółu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3) Sprawozdanie Wydziału: a) ogólne, b) kasowe, c) Czasopisma, d) z działalności Koła Rówieńskiego, e) preliminarz budżetowy na r. 1928.
4) Sprawozdania ze Zjazdów delegatów P.Z.T. i Kongresu drogowego.
5) Sprawozdanie ze zjazdu delegatów na Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia Techników Poleskich w Brześciu n/B.
6) Udział Stowarzyszenia w pracach przygotowawczych organizacji Wystawy Kresowej w Łucku i Wystawy Krajowej w Poznaniu.
7) Zaproszenie Delegatów Z.Z.T. na następny Zjazd do Łucka w jesieni b. r.
8) Wybór nowych Władz Stowarzyszenia.
9) Wybór delegatów na Zjazdy Polskich Zrzeszeń Technicznych.
10) Wolne wnioski.

Po zagajeniu Zebrania przez Prezesa Stowarzyszenia kol. H. Lange i po wyborze Prezesa Stowarzyszenia Techników Poleskich w Brześciu n/B. kol. Włodarskiego na Przewodniczącego Zebrania i kol. Fr. Raczyńskiego na sekretarza,—przystąpiono do obrad. Po uczczeniu przez powstanie pamięci zmarłego członka W.S.T. Aleksandra Czerniawskiego z Równego, sekretarz odczytał protokół z ostatniego Walnego Zgromadzenia oraz sprawozdania Wydziału, które niżej podajemy: (aneksy 1, 2, 3, 4, 5).

Po odczytaniu protokółu Komisji Rewizyjnej i wyczerpującej dyskusji nad sprawozdaniami Wydziału oraz nad preliminarzem budżetowym na 1928 r. — Walne Zgromadzenie udzieliło ustępującemu Wydziałowi absolutorjum.

Sprawę VI Zjazdu delegatów P. Z. T. referował kol. Bielicki, zaznaczając, iż szczegółowe sprawozdanie ze Zjazdu zostało już podane w Nr. 12 „Wiadomości P. Z. T“. Po dyskusji Walne Zgromadzenie uchwaliło przekazać Wydziałowi decyzję w kwestji utworzenia Rady Gospodarczej przy Woł. Stow. Techników.

Po wysłuchaniu sprawozdania z wyjazdu delegatów do Brześcia w sprawie połączenia się z tamt. Stowarzyszeniem, Walne Zgromadzenie upoważniło Wydział do przeprowadzenia pertra-

ktacji co do wydawania wspólnego czasopisma ze Stowarzyszeniami Poleskiem i Nowogródzkiem.

Co do udziału Stowarzyszenia w Wystawie Kresowej postanowiono przekazać Wydziałowi opracowanie programu udziału Stowarzyszenia w tej doniosłej sprawie.

W kwestji projektowanego Zjazdu delegatów P. Z. T. jesienią r. b. podczas wystawy, postanowiono przekazać sprawę zaproszenia do Łucka Zjazdu delegatów P. Z. T. podczas jesiennej Wystawy Kresowej—Wydziałowi, (w miarę możności wykonania.)

Celem wyboru nowych Władz Stowarzyszenia wybrano Komisję—matkę; która przedłożyła Walnemu Zgromadzeniu listę kandydatów na członków Wydziału oraz Komisji Rewizyjnej, a która to lista po przeprowadzeniu głosowania tajnego została en bloc przyjętą.

Do Wydzlału weszli kol. kol.: H. Lange, E. Rajewski, J. Pruchnik, C. Romanowicz, J. Romanowski, Fr. Raczyński, Fr. Kokesz, G. Głuszczuk.

Jako zastępcy członków kol. kol.: J. Siemiątkowski, Demianow, Maliszewski.

Do Komisji Rewizyjnej weszli kol. kol.: W. Dunin, W. Gordziałkowski, W. Swiętochowski. Na zastępców wybrano kol. kol.: K. Szczudło, M. Lewandowskiego

Nadto postanowiono, że Prezesi istniejących lub mających powstać Kół Stowarzyszenia zostają automatycznie Vice-prezesami Stowarzyszenia.

Na delegatów na Zjazdy P. Z. T. wybrano kol. kol.: J. Pruchnika, Wł. Dunina, Wł. Szczęka, zaś na zastępców kol. kol.: Maliszewskiego i W. Gorowica.

W wolnych wnioskach poruszono następujące sprawy:

1) Sprawę wydawania wspólnego organu wraz ze Stowarzyszeniem Techników Poleskich. Zabierali głos kol. Włodarski, następnie kol. kol:. H. Lange, Lewandowski i Filipczuk.

Kol. Dunin postawił wniosek zespolenia Stowarzyszenia Wołyńskiego, Poleskiego i Nowogródzkiego w jedno stowarzyszenie pod wspólną nazwą Stowarzyszenia Kresowego, któreby posiadało jeden wspólny organ prasowy. Po szczegółowem omówieniu sprawy uchwalono przekazać Wydziałowi prowadzenie dalszych pertraktacji co do połączenia 3-ch wymienionych stowarzyszeń, a narazie przystąpić do wydawnictwa wspólnego organu.

2) Kol. H. Lange postawił wniosek zainicjowania budowy Domu techników w Łucku. Po dyskusji uchwalono przekazać Wydziałowi rozpoczęcie akcji, zmierzającej do budowy Domu.

3) Wniosek kol. Downara w sprawie większego udziału Członków w wygłaszaniu odczytów, tworzenia kół naukowych, oraz opracowania regulaminu obrad Walnego Zgromadzenia. Wniosek ten został przyjęty i przekazany Wydziałowi do wykonania.

4) Wniosek kol. Rajewskiego w sprawie utworzenia Kasy Pośmiertnej przy Z. P. Z. T. został uchwalony z tem, że Wydział opracuje ten wniosek na następny Zjazd Delegatów P.Z.T.

5) Wniosek kol. Downara w sprawie zwiększenia działu „Przegląd czasopism technicznych zagranicznych“ w „Woł. Wiad. Technicznych“, został odesłany do Komisji redakcyjnej, poczem Przewodniczący zamknął Zebranie.

Sprawozdanie ogólne Wydziału.

Na dzień 1.IV-1927 r. było członków 105. Przyjęto przez Wydział w okresie sprawozdawczym 42 członków. Wystąpiło — 13.

W dniu 19.II-1928 r. ilość członków Stowarzyszenia wynosi 134. Za wyżej wymieniony okres odbyto 11 posiedzeń Wydziału, a nadto jedno Nadzwyczajne Zgromadzenie Członków w dniu 24 kwietnia 1927 roku.

Rozpatrywano następujące sprawy:

1) Przeprowadzenie zmian w normach wynagrodzeń za prace techniczne.

2) Zatwierdzenie regulaminu Biura Porad Technicznych.

3) Zorganizowanie Biura Porad Technicznych przy Stowarzyszeniu.

4) W sprawie lokalu Stowarzyszenia.

5) W sprawie Wystawy Wołyńskiej w r. 1928.

6) W sprawie rozpoczęcia pertraktacji ze Stowarzyszeniem w Brześciu n/B co do ewentualnego zlania się tych 2-ch Stowarzyszeń w jedno.

7) Opracowanie wytycznych na Zjazd Delegatów Polskich Zrzeszeń Technicznych, który odbył się 27 listopada 1927 roku.

8) W sprawie wniosku Polskiego T-wa Politechnicznego we Lwowie co do uprawnień inżyniera i technika.

9) W sprawie projektu M. R. P., tyczącego się wznowienia akcji budowlanej.

Spraw Sądu Dyscyplinarnego załatwiono jedną.

W lokalu Stowarzyszenia utrzymywano do dyspozycji Członków następujące czasopisma:

1) Przegląd Techniczny,
2) Przegląd Elektrotechniczny
3) Gaz i Woda,
4) Czasopismo Techniczne,
5) Budowniczy,
6) Technika cieplna,
7) Szofer Polski,
8) Przemysł i Handel,
9) Polski przemysł budowlany,
10) Prace Akademji Górniczej w Krakowie,
11) Siemens Zeitschrift,
12) V. D. I.
13) Der Bauingenier,
14) Le Génie Civile,
15) Wileńskie Wiadomości Techniczne,
16) Życie Techniczne,
17) Przegląd Wołyński,
18) Głos Pracy Polskiej,
19) Gorzelnik,

Wydział W. S. T.

Sprawozdanie z działalności Koła Rówieńskiego W. S. T.

Koło Rówieńskie, po zatwierdzeniu przez Walne Zebranie Stowarzyszenia regulaminu kół, zostało formalnie ukonstytuowane na Walnem Zgromadzeniu Rówieńskich członków Stowarzyszenia w dniu 5. IV. 27 r.

Początkowo Koło składało się z 37-miu członków, w ciągu roku sprawozdawczego przyjęto przez Wydział W. S. T. na wniosek Zarządu Koła

13-tu, wpisano dawnych członków 5-ciu. Obecnie Koło posiada 55-ciu członków.

W skład Zarządu weszli kol.kol.:
a) Prezes kol. E. Rajewski,
b) Wice-prezes kol. M. Wejtko,
c) Sekretarz kol. W. Świętochowski,
d) Skarbnik kol. G. Press,
e) Gospodarz kol. J. Rosdejczer.

Posiedzeń Zarządu Koła było w roku sprawozdawczym 9. Na posiedzeniach tych rozpatrzono, uchwalono i wykonano następujące sprawy:

1) Wynajęto lokal przy ul. 13 Dywizji № 9 dla Zarządu Koła i Biura Porad Technicznych ze cenę 200 dol. rocznie.

2) Zapoczątkowano urządzenie bibljoteki technicznej.

3) Rozpatrzono 13-cie deklaracji kol. techników z Równego, zgłaszających wstąpienie do Stowarzyszenia, i przesłano je z wnioskami przychylnymi do Wydziału W. S. T. w Łucku.

4) Przesłano Wydziałowi W. S. T. 5 deklaracji o ponowne wpisanie dawnych członków Stowarzyszenia, skreślonych z powodu niewpłacenia składek członkowskich.

5) Celem zwiększenia dochodów Koła oraz ściślejszego połączenia członków Koła, zaprojektowano urządzenie „Klubu Techników", ułożono i zatwierdzono przez odnośne władze administracyjne Statut Klubu.

6) Rozpatrzono 2 skargi na nieetyczne postępowanie kolegów i skierowano je do Sądu Dyscyplinarnego Stowarzyszenia.

7) Rozpatrzono sprawę zatargu pomiędzy dwoma kolegami i wyznaczono sąd polubowny, który sprawę załatwił.

8) Celem polepszenia materjalnych warunków kolegów, pracujących przy projektowaniu wszelkiego rodzaju budowli z jednej strony, z drugiej — celem udoskonalenia wykonania tych projektów pod względem fachowym, zapoczątkowano Biuro Porad technicznych, ułożono i uchwalono jego regulamin.

Do Zarządu Biura Porad Techn. weszli kol.kol.:
a) Prezes kol. J. Siemiątkowski,
b) Wice-Prezes, Sekretarz i Skarbnik kol. W. Gorowic.
c) Członkowie kol. kol. M. Wejtko, S. Nimieński i A. Czerniawski.

Biuro Porad Technicznych zaczęło pracować w końcu sierpnia 1927 r. Czynnych członków było 12—14. Biuro P. T. wykonywało przeważnie projekty architektoniczne nowych budowli i gruntownych remontów, pozatem zdjęcia z natury młynów wodnych, olejarni, sporządzenie planów sytuacyjnych dla hipoteki i t. p.

Wykonano robót na ogólną okrągłą sumę 28.000 zł. Z tej sumy Biuro winno otrzymać na administracje 10% t. j. 2800 zł., z których dotychczas wpłynęło 1800 zł., zaś 1000 zł. zalega wskutek nieopłacenia przez klijentów należności za wykonane projekty.

Średni miesięczny zarobek aktywnego członka Biura 660 zł., najmniejszy 500 zł.

Stan kasy Koła za rok sprawozdawczy:
a) W przychodzie i rozchodzie 2927.40 zł.
b) Zaległość od członków 2402 zł.

W bieżącym 1928 r. odbyły się 2 nadzwyczajne Walne Zebrania w sprawie zmiany regulaminu Biura Porad Techn., która ma na celu ulepszenie wykonania projektów architektonicznych. Pozatem w dniu 5/II odbyło się doroczne Walne Zebranie czł. Koła.

Do Zarządu Koła weszli kol. kol.:
a) Prezes kol. E. Rajewski,
b) Wice-Prezes W. Gorowic,
c) Sekretarz T. Rajtar,
d) Skarbnik W. Świętochowski,
e) Gospodarz T. Demianow,

Do Zarządu Biura Porad Technicznych weszli kol. kol.:
a) Prezes kol. W. Świętochowski,
b) Sekretarz kol. S. Nimieński,
c) Skarbnik kol. A. Morozow,
d) Członkowie kol. kol. B. Żukowski i M. Wejtko.

Zamknięcie rachunków Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników za okres od dnia 1/I-1927 r. do 1/I-1928 r.

PRZYCHÓD

L. p.	Wyszczególnienie	Kwota zł.	gr.
1	Wkładki członkowskie. . .	4102	34
2	Różne	15	39
3	Czasopismo	2843	15
	Razem .	6960	88

ROZCHÓD

L. p.	Wyszczególnienie	Kwota zł.	gr.
1	Wydatki admin. kanc. i ofiary	1432	87
2	Wydatki na czasopisma . .	3844	88
3	Gotówka w kasie	1683	13
	Razem .	6960	88

Sprawozdanie kasowe Wydziału Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników za okres od dnia 1/I-1927 r. do 1/I-1928 r.

STAN CZYNNY

L. p.	Wyszczególnienie	Kwota zł.	gr.
1	R-k kasy	986	46
2	„ P. K. O.	657	17
3	„ M. K. O.	39	50
4	„ inwentarza	159	04
5	„ dłużników Stowarz. . .	5480	50
6	„ czasopisma	3508	70
	Razem .	10831	37

STAN BIERNY

L. p.	Wyszczególnienie	Kwota zł.	gr.
1	R-k L. O. P. P.	47	—
2	„ Zw. Zrzesz. Techn. . .	301	24
3	„ Drukarni Państwowej .	—	—
4	„ czasopisma (prenumeratorzy) i ogłoszenia . .	110	50
5	„ członków Stowarz. . .	12	50
6	„ majątku stowarz. . . .	10360	13
	Razem .	10831	37

Rachunek strat i zysków w dniu 1/I-1928 r.

WINIEN

L. p.	Wyszczególnienie	Kwota zł.	gr.
1	R-k sum przechodz. wyd. na czasopis.	3844	88
2	„ L. O. P. P.	47	—
3	„ Zrzesz. Techn.	301	24
4	„ wydat. admin., kanc., sum różnych i ofiary . . .	1432	87
5	„ Drukarni Państwowej .	—	—
6	Pozostałość przenosi się do maj. stowarzyszenia . .	10324	09
	Razem .	15950	08

MA

L. p.	Wyszczególnienie	Kwota zł.	gr.
1	R-k wkładek członkowskich.	4102	34
2	„ sum przechodnich wpływ za czasop.	2843	15
3	„ sum różnych	15	39
4	„ dłużników stowarzysz. .	5480	50
5	„ dłużników czasopisma .	3508	70
	Razem .	15950	08

Prezes (—) *H. Lange*
Skarbnik (—) *J. Romanowski*
Sekretarz (—) *F. Raczyński*

Komisja Rewizyjna: (—) *Rajewski*
(—) *C. Romanowicz*

PROTOKÓŁ

Komisja Rewizyjna Woł. Stow. Techników w Łucku, w składzie kol. E. Rajewskiego i C. Romanowicza, na posiedzeniu w dniu 16 lutego 1928 r. sprawdziła księgi kasowe Wydziału Woł. Stow. Techn., dowody rachunkowe i bilans zamknięcia, wykazujący saldo w gotówce „ma" 1.1.28 r.—1683 zł. 13 gr., i stwierdziła:

a) Sprawdzone rachunki zgadzają się we wszystkich pozycjach z księgami kasowemi,

b) Wyprowadzony bilans za rok sprawozdawczy od 1.I.—1927 r.—1.I. 1928 r. zgadza się z księgami rachunkowemi i dowodami kasowymi.

W wyniku szczegółowego rozpatrzenia gospodarczej działalności Wydziału Stowarzyszenia, Komisja stawia następujące wnioski:

1) Członków niewpłacających składek dłużej jak rok skreślić z listy członkowskiej, z tem, że o ile oni w ciągu dwuch miesięcy od dnia Walnego Zgromadzenia (19.II.-28 r.) uiszczą swe należności, tem samem pozostaną nadal czynnymi członkami Stowarzyszenia; wobec tego Wydział winien niezwłocznie wezwać ich do uregulowania zaległości. O Kolegach, którzy nie zastosują się do wezwania Wydziału, donieść Związkowi Zrzeszeń Technicznych, jako o osobach, występujących z Zrzeszenia Technicznego.

2) Ponieważ Koło Rówieńskie Woł. Stow. Techn. do tej pory wpłacało składki członkowskie ryczałtowo bez podawania nazwisk i ilości swoich członków, za których była uiszczona opłata członkowska—Komisja Rewizyjna uważa ten sposób rozrachunków z Rówieńskiem Kołem za nieodpowiedni, gdyż w kontach poszczególnych członków mogą powstać niedokładności, przeto zaleca prowadzenie oddzielnie konta Rówieńskiego Koła na podstawie miesięcznych wykazów, przesyłanych Wydziałowi wraz z wpłacaną kwotą. Przyczem składki członkowskie mają wynosić 2,50 zł. od osoby.

3) Przy dysponowaniu gotówką kasową należy wprowadzić tryb wypisywania zleceń, podpisanych przez Prezesa, ewentualnie na podstawie uchwały Wydziału, przyczem rodzaj wydatku w zleceniu ma być wskazany, celem ułatwienia skarbnikowi zapisania takowego na odpowiedni rachunek lub konto.

4) Wobec ujawnienia dużych zaległości tak w składkach członkowskich, jak i za prenumeratę czasopisma i wydrukowanie w niem ogłoszeń firmowych—Komisja Rewizyjna, na wniosek Prezydjum Stowarzyszenia, uznała znaczną część zaległości za niedającą się ściągnąć, wobec czego proponuje Walnemu Zgromadzeniu anulować tego rodzaju zaległości, stosownie do załączonego wykazu na sumę 714 zł. 50 gr., by nie stwarzać nierealnego bilansu Stowarzyszenia. Względem innych zalegających płatników, na wykazie nie figurujących, zaleca się zastosować środki przymusowe.

5) Ponieważ agendy Stowarzyszenia pomnażają się i rachunkowość jak i biurowość gospodarczo-kasowa komplikuje się—Komisja uważa za niezbędne utrzymywanie stałego płatnego funkcjonarjusza do wypełniania biurowych czynności, jakoteż do przestrzegania terminów oraz wysyłania napomnień do stron związanych i zobowiązanych tak przed Stowarzyszeniem, jak i przed Wydziałem Administracyjnym Redakcji.

6) Ze szczegółowych zapisów w księdze kasowej nie znajduje uzasadnienia rozchód pod poz. 16 z 1927 r. w kwocie 63 zł., którą to sumę Komisja uważa za wskazane pokryć z funduszów prywatnych.

7) Z dorocznego zeszłorocznego Balu Stowarzyszenia zauważono brak sprawozdania i rachunków na wydatkowane i pobrane kwoty; należałoby powołać Komitet do uwidocznienia wydatków i zysków.

8) Dla celowości wydatków na 1928 r. Komisja uważa za niezbędne ułożenie preliminarza budżetowego, tak w wydatkach, jak i dochodach, i przedstawić takowy na zatwierdzenie Walnego Zgromadzenia.

Wobec powyższego Komisja, nie znajdując odstąpień w działalności Wydziału od Statutu Stowarzyszenia i uznając pracę jego jako celową tak dla dobra Stowarzyszenia, jak i społecznego, stawia Walnemu Zgromadzeniu wniosek zatwierdzenia sprawozdania kasowego i udzielenia Za-

rządowi absolutorjum, oraz akceptowania przedłożonych wniosków Komisji Rewizyjnej.

Na tem protokół zakończono i podpisano.

(—) *E. Rajewski.*
(—) *C. Romanowicz.*

Łuck, dnia 16. II. 1928 r.

Preliminarz budżetu Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników na r. 1928.

PRZYCHÓD.

Wkładki członkowskie	3.000 zł.
Różne	200 „
Czasopismo	6.000 „
	9.200 zł.

ROZCHÓD

Wydatki administracyjne	1000 zł.
Wydatki na czasopismo	5000 „
Wydatki na lokal i pensja, pracownika	3200 „
	9200 zł.

Wydział W. S. T.
Prezes *H. Lange*
Sekretarz *F. Raczyński*

Protokół posiedzenia Wydziału Woł. Stow. Techników z dn. 26 lutego 1928 r.

Obecni: Kol. H. Lange, Maliszewski, Rajewski, Kokesz, Romanowski, Romanowicz, i Raczyński.

Porządek dzienny:

1. Podział czynności pomiędzy wybranych do Wydziału na Walnem Zgromadzeniu z dn. 19 lutego 1928 r.

W tajnem głosowaniu wybranym został na Prezesa Stowarzyszenia kol. H. Lange. Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 19 lutego. 1928 r. uznano, jako Wiceprezesa Wydziału kol. E. Rajewskiego, prezesa Koła Równieńskiego Woł. Stow. Techników. W głosowaniu jawnem wybrano: Kol. Fr. Raczyńskiego na Sekretarza Wydziału; kol. J. Romanowskiego na Skarbnika Stowarzyszenia; kol. St. Maliszewskiego na Gospodarza; kol. G. Głuszczuka na zastępcę Gospodarza;

2. Wybór Komitetu redakcyjnego.

Do Komitetu redakcyjnego, wybrano kol.: H. Lange, Fr. Kokesza, M. Siemiencowa, C. Romanowicza, Wł. Stachonia, F. Filipczuka, St. Maliszewskiego, Fr. Raczyńskiego, J. Pruchnika, i W. Bielickiego.

3. W sprawie współakcji Woł. Stow. Tech. ze Stowarzyszeniem Techników w Nowogródku, Wydział, po zapoznaniu się ze Statutem Stowarzyszenia i z ustnemi wyjaśnieniami prezesa Now. Stow. Techn. kolegi Wąsowskiego, postanowił od dnia 1 VII. r. b. wydawać wspólny organ pod nazwą: „Wiadomości Techniczne Kresów Wschodnich“. Stowarzyszenie Techników w Nowogródku brać będzie udział w redagowaniu wspólnego czasopisma przy pomocy miejscowego Komitetu redakcyjnego, delegowanego przez Now. Stow. Techników. Nadto postanowiono wysyłać do Nowogródka potrzebną ilość egzemplarzy czasopisma (Woł. Wiad. Techn.) po cenie 1 zł. za egzemplarz.

4. W sprawie współakcji ze Stowarzyniem Techników w Brześciu n/B Wydział upoważnił kol. H. Lange i E. Rajewskiego do prowadzenia dalszych pertraktacji.

5. Postanowiono zwrócić się do Związku Polskich Zrzeszeń Technicznych z wnioskiem utworzenia wspólnej dla wszystkich zrzeszonych Stowarzyszeń Kasy Pośmiertnej.

Protokół posiedzenia Wydziału Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników z dn. 10 marca 1928.

Obecni:

Kol. H. Lange. Rajewski, Kokesz, Romanowski, Głuszczuk, Raczyński i Romanowicz oraz W. Bielicki (z głosem doradczym).

1. Na porządek dzienny Wydziału wpłynęła sprawa ogłoszenia w „Woł. Wiad. Techn.“ odezwy Wydziału w kwestji wydawania wspólnego organu dla trzech Stowarzyszeń: Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników (w Łucku), Nowogródzkiego i Stowarzyszenia Techników w Brześci n/B. Po dyskusji nad już opracowaną przez Komitet Redakcyjny odezwą uchwalono ją ogłosić wraz z przyjętemi poprawkami. Pozatem uchwalono, iż od 1 VII r. b. „Wołyńskie Wiadomości Techniczne“ zmienią swą nazwę i wychodzić będą pod następującym tytułem: „Wiadomości Techniczne Kresów Wschodnich“ (dawniej, „Woł. Wiad. Techniczne“) Organ Wołyńskiego i Nowogródzkiego Stowarzyszeń Technicznych oraz, Stowarzyszenia Techników w Brześciu n/Bugiem.

2. W sprawie poruszanej na Walnem Zgromadzeniu z dn. 19 II. r. b. kwestji budowy „Domu Techników“ w Łucku, Wydział Woł. Stow. Techników, pragnąc posiadać własny dom, jako ośrodek i ognisko pracy technicznej na Wołyniu, uchwalił przystąpić do akcji, mającej na celu budowę własnego gmachu, drogą uzyskania pożyczki i ofiarności członków Stowarzyszenia.

W tym celu akcja przekazana została Komitetowi organizacyjnemu „Budowa Domu Techników w Łucku“. Na prezesa Komitetu obrano Dyrektora Okr. Dyr. R. Publ. w Łucku inż. Fr. Księżopolskiego. Uchwalono zwrócić się do Pana Wojewody Wołyńskiego z prośbą o łaskawe przyjęcie protektoratu nad akcją „Budowy Domu Techników w Łucku“.

Pozatem powołano do Komitetu Organizacyjnego: Kol. Wł. Szczęka, A. Baczyńskiego, Wł. Stachonia, W. Siemiątkowskiego, F. Filipczuka, oraz Wydział Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników in corpore.

3. Na prośbę stron interesowanych o wyrobienie dla Woł. Stow. Techników koncesji na sprawdzanie liczników elektrycznych postanowiono zwrócić się do odnośnych władz z prośbą o nadanie Stowarzyszeniu tej koncesji.

Redaktor odpowiedzialny, **Inż. Henryk Lange.**

Wydawca: Wydział Wołyńskiego Stow. Techników.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

U. W. W. Okr. Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku ogłasza niniejszem przetarg na wykonanie robót przy budowie dròg państw.

Dubno-Brody (odcinek na długości 22 km Werba — Radziwiłłów).

Trakt Wołyński (odcinek Uściług — Włodzimierz) na długości 7 km.

Przetarg odbędzie śię w dniu 26 kwietnia br. o godz. 12-ej w Dyr. Rob. Publ. w Łucku dokąd należy wnosić oferty do godz. 11-ej tego dnia.

Wszelkich wyjaśnień w sprawie przetargu udziela się w Oddziale Drogowym Dyr. Rob. Publ. (ul. Jagiellońska 22) i w Państw. Zarz. Drog. w Dubnie, Łucku i Włodzimierzu.

Szczegółowe ogłoszenie niniejszego przetargu pomieszczono w Dzienniku Wojewódzkim Wołyńskim, Czasopiśmie Technicznem we Lwowie i Przeglądzie Techn. w Warszawie w Nr. za kwiecień oraz Monitorze Polskim.

Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku.

OGŁOSZENIE

Niniejszem Wydział Powiatowy Sejmiku Nowogródzkiego ogłasza przetarg na roboty ziemne w ilości 66.000 m^3. i budowę 14 kilometrów szosy na drodze wojewódzkiej „Nowogródek-Świteź-Baranowicze“.

Przetarg odbędzie się w Nowogródku dnia 14 kwietnia 1928 roku.

Szczegóły ogłoszone w Monitorze Polskim, Życiu Nowogródzkim i Dzienniku Urzędowym Województwa Nowogródzkiego za m-c kwiecień r. b.

(—) Wł. Kucharkowski

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w. z. Starosta.

Wydział Wołyńskiego Stowarzyszenia Techników jeszcze raz przypomina, że ostatni termin wnoszenia zaległych wkładek członkowskich upływa z dn. 1.VI r. b.

Po upływie tego czasu zalegające z wpłatami członkowie będą skreśleni z listy członków.